

Prețul uceniciei

Textul de memorat: „Și nădejdea noastră pentru voi este neclintită, pentru că știm că, dacă aveți parte de suferințe, aveți parte și de mângâiere.” (2 Corinteni 1:7)

De-a lungul istoriei, milioane de oameni și-au sacrificat viața de dragul lui Hristos. Ei au fost aruncați în închisori, torturați și chiar pedepsiți cu moartea. Milioane de oameni au renunțat la locul de muncă, au îndurat batjocuri, au fost alungați de familie și au ales mai degrabă să înfrunte persecuția religioasă, decât să-L părăsească pe Hristos. Numai Dumnezeu știe cât de mult au suferit acești credincioși ai Săi!

Pavel ne-a avertizat: „De altfel, toți cei ce voiesc să trăiască cu evlavie în Hristos Isus vor fi prizoniți” (2 Timotei 3:12). Iar Petru scria: „Și la aceasta ați fost chemați, fiindcă și Hristos a suferit pentru voi și v-a lăsat o pildă ca să călcați pe urmele Lui” (1 Petru 2:21).

În ciuda promisiunilor așa-zisilor predicatori ai „prosperității”, credincioșilor nu le-au fost garantate automat automobile de lux și un mare câștig financiar.

Totuși, în comparație cu răsplata finală a credincioșilor, prețul uceniciei este destul de mic.

Un proiect pentru inima ta

De meditat: Nu uita de **bunătate! Fii tare** în credință! Caută adevărata **demnitate!** Rămâi astfel la Model – Isus Hristos.

„Noi toți privim cu fața descoperită, ca într-o oglindă, slava Domnului și suntem schimbați în același chip al Lui, din slavă în slavă, prin Duhul Domnului.” – 2 Corinteni 3:18

Rugăciune: Ține-mă de mână, Doamne, ca să nu mă abat de la Tine!

_____ & _____

Evaluarea prețului: prioritatea numărul unu

1. Studiază Luca 12:49-53; 14:25,26; Matei 10:37. Cum să înțelegem aceste afirmații tranșante? Ce ne spune aici Domnul Isus?

Studiul mai atent al Bibliei și al modului în care este utilizat cuvântul „a urî” ne va ajuta la clarificarea afirmațiilor Domnului Isus. Deuteronomul 21:15 conține prevederea legii mozaice cu privire la bărbatul care are două neveste și „iubește pe una și nu iubește pe cealaltă”. Urmând firul logic, s-ar putea înțelege că o iubește pe una și o urăște pe cealaltă sau că de una îi place, iar de cealaltă nu îi place. Totuși ideea este că, dacă soțul o favorizează pe una mai mult decât pe cealaltă, nu îi poate lipsi de drepturi pe copiii celei defavorizate. În acest context, „a nu iubi” nu înseamnă „a urî” sau „a nu-i plăcea”, ci „a iubi mai puțin”. Pasajul paralel din Matei 10:37 confirmă această interpretare.

Ideea transmisă de Domnul Isus este simplă, dar plină de semnificație. Atunci când așezăm familia pe primul loc, iar Lui îi acordăm un loc secundar, El încetează practic să mai fie Domnul vieții noastre. Și nimeni nu poate sluji la mai mulți domni. Hristos nu a desconsiderat relațiile de familie, ci le-a așezat pe temelia solidă a dragostei supreme și fără rezerve față de Dumnezeu. Numai Dumnezeu poate îndepărta orice barieră și orice disensiune dintre oameni. Așadar, loialitatea desăvârșită față de Hristos este prețul suprem al uceniciei.

Ce putem face în mod concret pentru a-L așeza pe Hristos pe primul loc în viața noastră, chiar mai presus de familie? Ce înseamnă aceasta și care sunt consecințele posibile ale unei asemenea decizii?

Purtarea crucii

2. Din cuvintele Domnului, care este condiția uceniciei? Luca 14:27.

A fi ucenic înseamnă a-L accepta pe Hristos ca Mântuitor și Domn. A-L urma pe Isus înseamnă a fi dispus să fii părtaș la patimile Sale. În consecință, avem nevoie să fim onești atunci când prezentăm mesajul nostru. Este adevărat că nu trebuie omise adevăruri mărețe, precum neprihănirea prin credință, iertarea oferită de Hristos, revenirea Sa iminentă, minunățiile fără seamăn ale cerului și harul nemeritat al lui Dumnezeu.

Dar, dacă dorim să prezentăm mesajul lui Dumnezeu în întregime, atunci nu ar trebui să ometem purtarea crucii. Din păcate, unii credincioși sunt de părere că, dacă îi îndemnăm pe oameni la acțiune, suntem legaliști, „Harul divin a făcut deja totul”, strigă ei, „iar omul nu mai are de făcut nimic altceva decât să-l accepte!” Domnul Isus afirmă totuși altceva.

3. Citește Matei 16:21-25; Luca 21:12-19; Ioan 15:17-20; 16:1,2. Ce ne spun aceste pasaje biblice despre prețul hotărârii de a-L urma pe Isus?

Fiecare candidat pentru botez ar trebui să înțeleagă înainte de a intra în acest legământ faptul că Domnul Hristos i-a încredințat o cruce, fără de care nu poate deveni ucenicul Său. Îi va stinge acest adevăr bucuria convertirii? Sau promisiunea nerealistă a unei vieți fără griji îi va spori cumva această bucurie? Convertirea îl eliberează pe credincios de poverile păcatului, dar nu și de responsabilitățile uceniciei. Când își asumă Numele lui Hristos și face publică această decizie prin botez, credinciosul trebuie să știe clar că ucenia are un preț. Ne oferă oare lumea aceasta ceva mai valoros decât darul lui Hristos? Nici pe departe!

Care a fost ultima ocazie în care „ți-ai luat crucea”? Cum a fost acea experiență? Ce lecție învățată atunci i-ai putea fi de folos unei alte persoane care trece printr-o încercare asemănătoare?

Disciplina

4. Ce ne spun următoarele pasaje biblice despre viața de ucenic? Ai cunoscut din proprie experiență realitatea acestor afirmații?

Luca 14:31-33;

1 Corinteni 9:24-27;

Evrei 12:1-4;

2 Petru 1:5-11.

Prețul uceniciei presupune și disciplină. Orice imbold, orice gând, orice ambiție și orice dorință trebuie să fie supuse lui Hristos. Fiecare bun personal – fie material, fie moral -, orice talent și orice abilitate, orice lucru de valoare, totul trebuie să fie supus stăpânirii lui Hristos. Dacă reținem ceva pentru noi, acel ceva poate, și sigur se va întâmpla așa, să se transforme într-un idol care ne va duce în rătăcire.

Domnul Hristos ne dăruiește puterea de a ne învinge defectele de caracter. Orice poftă, orice emoție și orice înclinație a minții, toate pot fi supuse îndrumării Duhului Său.

Observă exemplele din lumea sportului date de Pavel în pasajele citite. Niciun sportiv nu își face planul să alerge mai încetșor, să nu sară chiar atât de sus sau să nu arunce discul prea departe. În același fel, nici creștinul nu ar trebui să țintească mai jos, mai cu seamă atunci când premiul pentru „alergarea” sa are valoare veșnică, spre deosebire de orice premiu pe care l-ar putea câștiga un sportiv de pe pământ, ca urmare a eforturilor sale stăruitoare și a antrenamentului susținut.

„Alergătorii renunțau la orice îngăduință care ar fi dus la slăbirea puterilor fizice și, printr-o disciplinare severă și continuă, își dezvoltau mușchii spre a fi tari și rezistenți, pentru ca, atunci când avea să vină ziua întrecerii să-și poată solicita capacitățile la maximum. Cu cât mai important este ca urmașul lui Hristos, ale cărui interese veșnice sunt în joc, să-și aducă poftele și pasiunile sub controlul rațiunii și al voinței lui Dumnezeu! El nu trebuie să îngăduie vreodată ca atenția să-i fie sustrasă de distracții, de lux sau de o viață ușoară. Toate obiceiurile și pasiunile trebuie să fie supuse unei stricte disciplinări. Judecata, luminată de învățăturile Cuvântului lui Dumnezeu și călăuzită de Duhul Său, trebuie să țină frâiele conducerii.” – Ellen G. White, *Faptele apostolilor*, p. 311

Compararea prețurilor

Corporațiile evaluează viabilitatea proiectelor propuse prin intermediul unei analize cost-beneficiu. Astfel, se pun întrebări de genul: Deține acest proiect componentele necesare pentru obținerea unui profit corespunzător cu investițiile? Sunt beneficiile mai mari decât cheltuielile? O altă metodă de evaluare este durabilitatea: Oferă proiectul respectiv câștiguri care să asigure viabilitatea?

În mod asemănător, răsplata uceniciei poate fi evaluată prin compararea ei cu costurile pe care le presupune. Printre aceste costuri se numără: suferința emoțională, respingerea socială, tortura fizică, lipsurile financiare, privarea de libertate și chiar moartea. Înainte de a accepta ucenicia, este necesar să luăm în considerare investițiile pe care trebuie să le facem.

5. Care sunt, potrivit textelor următoare, câteva dintre costurile uceniciei? Matei 18:8,9; Luca 6:35; Filipeni 2:3.

6. Dar care sunt beneficiile? Luca 18:28-30; Ioan 14:1-3; Apocalipsa 22:1-5.

Se prea poate ca prețul hotărârii de a-L urma pe Isus să fie mare, poate chiar cel mai mare din câte există. De altfel, dacă a-L urma pe Hristos nu te-ar costa foarte mult (poate chiar totul), ai putea să te întrebi cât de reale sunt credința și devotamentul tău.

Un lucru este cert însă: ce dobândim în viața aceasta, ce realizăm, ce devenim – toate acestea sunt trecătoare, nu durează, vor dispărea într-o zi pentru totdeauna. Spre deosebire de acestea, ceea ce câștigăm prin Isus – viața veșnică într-un cer nou și pe un pământ nou – este cu mult mai de preț decât orice ne-ar putea oferi vreodată lumea aceasta!

Gândește-te la toate plăcerile, bucuriile și lucrurile bune din lumea aceasta. Ce sunt ele în comparație cu veșnicia petrecută alături de Hristos? Ce putem face pentru a păstra mereu în atenție acest fapt? De ce este important să nu-l uităm niciodată?

„O înviere mai bună”

7. Ce îți spune Evrei 11:32 – 12:4 despre prețul și despre răsplata uceniciei?

Cât de impresionat este acest pasaj și mai ales versetul care spune: Femeile și-au primit înapoi pe morții lor înviați; unii, ca să dobândească o înviere mai bună, n-au vrut să primească izbăvirea care li se dădea și au fost chinuiți” (vers. 35)!

Răsplata uceniciei și a formării de ucenici este această „înviere mai bună”. Noi Îl urmăm pe Hristos pentru că avem făgăduința și speranța unei vieți noi într-o lume nouă, fără păcat, suferință și moarte. Totodată, fiindcă am primit această speranță – confirmată de viața, moartea, învierea și lucrarea de Mare-Preot a Domnului Isus – încercăm să le spunem și altora despre ea. Dacă vom înceta din viață înainte de finalul marii lupte, înainte de revenirea Mântuitorului, vom fi readuși la viață fie la prima înviere fie la a doua înviere. Se știe deja care dintre cele două este mai bună. De aceea, nimic altceva nu ar trebui să ne preocupe mai mult decât dorința de a avea parte de această înviere și ar trebui să depunem eforturi hotărâte pentru a-i ajuta și pe alții să aibă parte de ea.

Secerișul este copt; milioane de oameni așteaptă chemarea la ucenicie. Noi am fost binecuvântați cu Evanghelia și, îndeosebi, cu „adevărul prezent” – cele trei solii îngerești din Apocalipsa 14, ultimul mesaj de avertizare trimis lumii de Dumnezeu.

Ce vom face cu aceste adevăruri pe care le iubim atât de mult? Așadar, unde sunt secerătorii? Unde sunt cei dispuși să treacă de partea lui Hristos și să își asume riscurile? Vei accepta invitația lui Dumnezeu de a fi ucenic și de a face ucenici, suportând costurile personal?

Meditează la implicații: prima înviere, a doua înviere. Ce altceva mai contează în afară de a avea parte de prima înviere și de a-i ajuta și pe semenii tăi să aibă parte de ea?

Studiu suplimentar

Ellen G. White, *Faptele apostolilor*, capitolele „În ținuturile mai depărtate” (p. 219, 220) și „Bereea și Atena” (p. 241, 242).

„Flăcări cad de la Dumnezeu din cer. Pământul se crapă. Armele ascunse în adâncurile lui sunt scoase afară. Flăcări nimicitoare izbucnesc din fiecare prăpastie deschisă. Chiar și stâncile ard. A venit ziua care va arde ca un cuptor. Elementele se topesc de dogoarea mistuitoare, chiar și pământul cu tot ce este pe el arde (Maleahi 4:1-2; 2 Petru 3:10). Suprafața pământului pare o masă topită – un uriaș lac de foc care clocotește. Este vremea judecării și a pierzării oamenilor nelegiuți – «o zi de răzbunare a Domnului, un an de răsplătire și răzbunare pentru Sion» (Isaia 34:8).

Cel nelegiuit își primește răsplata pe pământ (Proverb ele 11:31). «Căci iată, vine ziua care va arde ca un cuptor! Toți cei trufași și toți cei răi vor fi ca miriștea; ziua care vine îi va arde, zice Domnul oștirilor» (Maleahi 4:1). Unii sunt distruși într-o clipă, în timp ce alții suferă multe zile. Toți sunt pedepsiți «după faptele lor.» – Ellen G. White, *Tragedia veacurilor*, p. 672, 673

Întrebări pentru discuție

Dietrich Bonhoeffer, care și-a pierdut viața ca urmare a persecuției suferite pentru credința sa, a scris o carte celebră cu titlul *Costul uceniciei*. Iată mai jos câteva citate din cartea sa. Ce idei vin să confirme sau să completeze cele studiate săptămâna aceasta?

„Vechea viață este lăsată în urmă și predată complet. Ucenicul este scos din siguranța sa relativă și este dus la o viață de nesiguranță absolută (de fapt, este dus la siguranța și la ocrotirea absolută a părtășiei cu Isus)... „ – p. 62, 63

„Dacă vrem să-L urmăm pe Isus, trebuie să facem anumiți pași. Primul pas, care vine imediat după chemare, îl desprinde pe ucenic de existența sa anterioară.” – p. 66, 67

„Crucea este așezată pe umerii fiecărui creștin. Prima suferință creștină pe care trebuie să o cunoască fiecare om este chemarea de a renunța la tot ce îl leagă de această lume... Când cheamă pe cineva, Hristos îl cheamă să vină și să moară.” – p. 99